

Sala

Vēsē bējē net netīčiuoms ožklīstē i mona sala,
Emigrantā, žvejē plauk pruo šali neatsēsokdamē, -
Kas – i rītus, kas – i šiaurē, kas – i vakarus, kas atbols...
Net žuviedras neožlek paveizietē, kap aš gīveno.
Ēr nelauko svetiū nekvēistūju apsēlonkont,
Pakrontie ont gelžēnē soula vēins pats siedo,
Nogara i sausa pošēis šaka pasēkasīdams...
Net Perkūnou gailo žaiba monēi žadintē.
Neskaud šērdēs, kad šviturīs ožvakar novērta,
Nakti taka i lūšnalē apšvēit mienulis skaistos,
Rytmetie pažadēn silkiū saldebalsiū chuors,
Jūratē nepalēikt be darba – gintarus i luova atneš.

Je tuos saluos mon kas nuors be ožtūras pavīd,
Tegu ožplauk pas muni i svetiūs nedvejoudams,
Dousio pēitams palaižītē jūras biesa oudēga,
Leisio pagalaoustē duntis i akminini bundeli.
Je lig vakara okata vēišietē svetiou nepraeis,
Paskondinsio anou karto so saulieleidido.